

זכרון תורה מנשה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן רביה"ק זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רבי עקיבא 65 בני ברק

פרשת לך לך
ח' חשוון תשע"א
גליון תפ"ז

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	5:45	4:46	
ירושלים	5:43	4:32	
בא"א פאר"ק	7:14	5:58	

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד דקהלתנו
שלט"א

עשה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ע"ה, עני
באבות דרבי נתן פל"ג שמעוין שם כל העשרה
נסיונות, והנה כד נעיינ בנסיונותיו של אאע"ה נחזה
כי כל הנסיונות לא היו כשאר נסיונות אצל
הצדיקים הקדושים, כי הנסיונות בדרך כלל הם
שבא לידו עבירה ויצרו מתגבר עליו, וצריך
להתגבר על יצרו ולעמוד בנסיון לא להיכשל
בחטא, וכן מציעו אצל יוסף הצדיק שעמד בנסיון
ולא הטא עם אשת פוטיפר, משא"כ אצל אאע"ה
לא היו נסיונותיו בדרך שבא לידו דבר עבירה ולא
נכשל בה, ולא בדברים שהם ממצוות התורה
לקיימם, אלא ענינים וציוויים שלא שייכים
למצוות התורה שנצטווה מהקב"ה לעשותן,
הנסיון ללכת לארץ ענן והירידה למצרים
והעקידה וכו', והעמידה בנסיון היה שלא הדר
אחר מידותיו של הקב"ה, [גם הנסיון של אור
כשדים שהפילו נמרוד לכבשן האש משמע
במדרש (בראשית רבה ל"ח ז) שלא היה נסיון שבא
לידו שהכריחו נמרוד להשתחוות לע"ז, אלא שהיה
יוכח בין אאע"ה לנמרוד אם יש ממש בע"ז, אד
ששבר את כל צלמו ופסלי תרת, אמר לו נמרוד
אי"ב נשתחוה לנורא וכו' ואברהם הפרינו לכל
איונותיו של הנמרוד, ואו וכט נמרוד ואמר לו אנ
אני נשתחוה אלא לאור, הרי אני משליכך לתופ
ויבא אל-ך שאתה משתחוה לו ויצילך הימנו,
ולפי"ז גם בה לא היה ממש נסיון של ע"ז שבא
לידו, אלא שמתוך יוכח שנצטו לנמרוד רצו להמית
ויציל ממנו.]

ויל"ל כי איתא (קידושין פב) אאע"ה קיים כל התורה
מלה עד שלא ניתנה, ואיתא בסה"ק כי אאע"ה
שיעבד כל איבריו וגידו לרצון השי"ת עד שהגיע
למדרגה שאיבריו לא עשו שום דבר שדם נגד
רצונו ית', ודבר שהוא רצונו ית' עשו איבריו
מאילן, כמ"ש בסה"ק קדושת לוי (ק"ך עה"פ
ומלכי צדק) וזלה"ק, והנה אמרו חכמינו ז"ל (יומא
כה): קיים אברהם אבינו כל התורה אפילו עירובי
תבשילין עד שלא ניתנה, וקרבתו אל השלל אך
ידע כל התורה, אך מחמת שאברהם אבינו הפרד
את עצמו מגשמינות, וראה הרמ"ח אבריו שכל
אבר חיותו ממצוה, וכל אבר נגד יש לו מצוה
שבחיה אורת, שהמצוה שהוא כנגד אבר האבר היא
חיות האבר (ע"י זוה"ק ח"א ק"ע), שע"י קדושה ח"א
שער א), ומבלעדי המצוה אין חיות לאבר, והשיג

שחיות הראש הוא כתפילין, וכן השאר מצוה, משום
הכי השיג כל המצוה עד שלא ניתנה, כי ראה החיות
של אבריו, שכל אבר יש לו חיות ממצוה, עכלה"ק.
וע"ע בסה"ק נועם אלימלך (יתרו עה"פ ודבר אלקים את
כל הדברים) וזלה"ק דאיתא (יומא כה): קיים אברהם
אבינו עליו השלום כל התורה כולה עד שלא ניתנה,
ולכאורה מהיון היה יודע התורה, אך באמת שהיה
אברהם אבינו עליו השלום מקדש את עצמו ומדבק
עצמו בהמורא הרוך הוא בדביקות גדול, והיה
מסתכל בעולמות העליונים תמיד, על ידי זה הבין
השיג שלעולם זה שייך מצוה ציצית, דהיינו
שהשורש רוחניות שלמעלה מורה על עשיית מצוה
זאת, ולעולם זה שייך מצוה תפילין, וכן כל עולם
ועולם השיג על ידי דבקותו, עכלה"ק.

ובהו בארטו מ"ש בפי' וירא וירא וירץ לקראתם
שהמונה שאאע"ה ראה שרגלו משתוקקת לרוץ
לקראת האורחים, והו"ו וירא וירץ" שראה שרץ
מעצמו, ראה מעשה וטכר הלכה, שראוי לעשות ק
אפי' שכביכול היה אצלו, כי גדולה הנסתת אורחים

ויתר מהקבלת פני השכינה,
ולפי"ז י"ל כי אצל אאע"ה העמידה בנסיון שלא
יעשה עבירה אם באה לידו ח"ו, אין זה נחשב אצל
לנסיון, כי כבר הוטבע בדמו ובנפשו לא לעשות נגד
רצונו ית', ואין בזה שום התגברות נגד היצר, כי כל
עולם מהעולמות העליונים השיג למצוה זו הורה לו
המצוה לעשותו, וכל אבר וגיד דמיון כנגד
המצוה ששייכת לו לא היה נתון לו לעבור על רצונו ד',
ולכן הנסיונות אצלו היו צריכים להיות רק על מצוה
כאלו שאין אבר המיון כנגד היצווי הזה, ואין עולם
ששייך ליצווי הזה, ועל כן הנסיונות היו בדרך
שהקב"ה יצווהו לעשות דברים שאינם מתרי"ג
מצוות, ולא יהרהר אדך מידותיו,
הנסיון של ברית מילה אף שהיה מצוה מתרי"ג
מצוות, י"ל עפ"י מ"ש באהוב ישראל (לקטים פ
וירא) לתרוץ הקושיא המפורסמת אמא לא קיים
אברהם מצוה מילה קודם שנצטווה, כמו שקיים כל
המצוות עד שלא ניתנה,

ותירץ שאאע"ה קיים כל המצוות באופן הג"ל
ששיעבד כל איבריו וגידו להשי"ת, ובכן כל אבר
וגיד ששיעבדו האיר עליו האור של האבר ההיא
והורה לו את המצוה השייכת לאבר ההיא, אך
במצוה מילה כל זמן שהיתה הערלה לא היה יכול
לשעבד את האבר בתכלית ולהגיע למצוה להאד
הגשפע מהאבר שהערלה עכבו מזה, ע"כ דה צריך
להציווי, ע"כ. ולפי"ז שפיר מובן מה שמצוות מילה
היה נסיון לאאע"ה על אף שהיה מצוה התורה, כיון
שעדיין לא היה לו האור מהאבר לעשותו מעצמו.
ודו"ק. (ק"ך תש"ע)

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שלט"א

מוצ"ש לך לך תשס"ט - ארה"ב

בתורה אי' פשטים עד אין סוף
וכל דבר הוא מדויק. בפרשת
כתוב ויאמר ה' אל אברהם לך
לך מארצך וכו', מה הלשון
דווקא של ויאמר למה נקט ק
ולא כתב ודבר, ופירש רש"י
למעלה שדיבר עמו דבש"ע
אמירה רכה, שאמר לו שהיא
געוולדיגע טובה און א
גוולדיגע שמחה ממילא ויאמר
שזה אמירה רכה, כמו עדש"י
פירש לך לך מהו לך לך
להנאתך ולטובתך,

כתוב בפי' והאמין בה' ויחשבה
לו צדקה, ולכאו' צדקה נקראת
כשנותנים למאן דהו צדקה
כסף או נותנים לו לאכול, זה
נקרא צדקה ומה כאן הו'
צדקה בזה שהאמין באמונה
שהחשיב לו ה', אלא בתורה
אי' פשעא"ס כתוב ויכולים
לפרש בכתובים או בקריאה כ'
והאמין בה' כתוב בלי"י והאמן,
היינו שאברהם אבינו ושהו
אמנו היו כסדר משפיעים
אמונה לכל העולם, ממילא זה
נקרא צדקה רוחנית שהיתה
משפעת על כולם אמונה מיט
תורה ויר"ש ומידות טובות
ממילא זהו נקרא א
רוחניתדיגע צדקה שהשפיעו
אמונה על אחרים והשפיעו
רוחניות על אחרים ממילא זהו
נקרא צדקה.

ובתורה אי' פשעא"ס מהו
והאמין בה' מהו שייך הצדקה
כאן, וכן מה הכוונה ויחשבה לו
למה דיין המילה לו, מה היה
צריך להוסיף הי' ליה לכתוב
והאמין בה' ועשה צדקה ומהו
ויחשבה לו צדקה מה הדיוק
בזה שחשיב לו,

אלא הפשט היא אצל
הרבש"ע אין דבר כזה ואין
ביום י"א חשוון הוא מקובל יומא
דהילולא של רחל אמנו, מאמע
רחל זכותה יגן עלינו אוף אייביג,
ויש מאמר העולם שאצל מאמע
יכולים הכל לפעול, און די הייליגע
זוסע מאמא רחל, איז דאך מגן על
כל העולם און פועלט אלעס גוטס
פאר די גאנצע וועלט, ואצל אבא
יכולים הכל לפעול, זכות של כל
הצדיקי אמת זאלן מגן זיין עלינו
ועל כל ישראל אוף אייביג.

מאמע רחל [חלק ג']
לקוטים לרגל יומא דהילולא
ח' חשוון ה'תש"ט

ההתעוררות לבאים על קבה
המאמע רחל - הנשבת לאם של כלל ישראל, כיון שהיתה
עיקרו של בית כמ"ש רש"י (ראו ויצא לא. ד. וברש"י שם ד"ה
ויקרא לחלה). ולזה כתבו בספרים הטעם שאמר יעקב אבינו
שהיה א), ומבלעדי המצוה אין חיות לאבר, והשיג

חינוך הבנים

אמחות צדיקים, תנחת הדוכת ועבודות מצדיקים בענין חינוך הבנים (1)

חינוך הבנים ע"י סיפורי צדיקים על ידי סיפור צדיקים ומעשה נסים זוכים לטרה המחשבה ולהמתק הדנים, ועל ידי זה מתעורר ומתלהב הלב, וכמה צדיקים נוראים סיפור שעיקר עליית שקסם בתורה ונה שזכו לגדול הוא על ידי שסיפור להם בילדותם מעשיות של צדיקים ונפלאותיהם.

ואף זוכים על ידי זה להינצל מצוה ולהכניע את כוחות הטמאה ולהגביר את כוח הקדושה, כדאי אהב כדבר ש' לא נאלץ ה' התבך את ישראל ולא עשה עמוס אלא משיביל שהיו מזכירים נפלאותיו, אמר דה המלך ע"ת אף אני זוכר ותצילני" (הקדמה לספר עליות אליהו).

בנין כשתיילי ותיים

בספר בהיות הבוכר להגה"צ רב שאלו בראך וצי"ל כתב: "בעת שלמדתי אצל הגה"ק בעל החתך סופר וז"ע" סא לבקרו הגאון השישי רב מנחם בן יז"ע מגחל תלמיד החכם סופר וז"ע בעת פרידה ליוהו החת"ם עם בני הישיבה, ובקישו שירבך את בנו לאחר שהפיצר בו, רבו בקל רם "יהי רצון שתהיה טוב וגדול מאביך". לפליאת השומעים, הסביר להם הגה"מ כין, שאסור למד רבו החת"ם, היה בין התלמידים בחרם ק לאב פשוט התלון הבן באוני רבו שאביו מצעור. קרא החת"ם לאביו ושאלו, מדוע

בתורה ומופלג ביראת שמים וכו' מחמדים, ענה האב הוא מתנהג בפרישות יתרונה וחמיר על עצמו, האם היה ערב לרביע אם בנו היה מתנהג בפרישות יותר ממנו. ענה לו החתם סופר וז"ע על ה' אנו מתפללים תמיד, שיהיו בנינו טובים מאיתנו, כמו שמוצו ביות שכתבו התוס בפסחים שאילו היות מד והפרי מתוק, הרי שהבן יותר טוב מהאב. ולפי זה פירש החתם סופר את דברי הכתוב (תהלים קכ"ג-ד) "בניך כשתל יזיתם סביב לשלחך" - שהבנים יהיו טובים מן האבות. "נהה כי ק יבורך גבר ירא ה" - זוהי דברה לגבי ירא ה', שיעצוהו בניו בתורה ויראת שמים יותר ממנו.

ובספר גזיל תורה מוסף שם המחבר ואני חוספתי, שב"ה זכיו שהנכדים מנצלים עור זורט טוב שען הזת מד והפרי מתוק, ברם פרי היות קשה לשכחה, כמו שכתוב בגמרא סוף מסכת הוריות, אבל "הנכד" - שמן זית, מהזיר תלמודו של שבעים שנה (דאי שם גמרא).

הרי שהבן יותר טוב מהאב, והנסך טוב משניהם.

חינוך האם

תפקיד האם לייצר בנו, ולא לפעול לפי רחמיה, וזה דכ "לא תבשל גד בחלב אמו", שהחלב נקרא כאילו דבר הטוב ואעפ"כ מצוה היא שלא תקלקל היולד בטובה. חולה שאינו יכול לקחת תרופה דרך הפה, מורססים את החדר עם התרופה כד שיששמו, כמו"כ תפקיד האם לרסס את הבית בראת שמים, והלדים ישמו את יראת ה', ולק נשים נקראות "בית יעקב" כי הם מהזירים החינוך דרך הבית (הה"ג ו"ג שטרון מתוך רעיונות לדרו"ש).

מאמע רחל המושך מעמ' א'

נשמע באוני. שמקום מיוחד היא מקום קצרת רחל אמנו לבכות על צרות ישראל בגלות, הכוללת צחת הכלל וצרות הפרט, וקול דבכי שישארל בוכים שם במד לבם נשמע למחזמים, כי הבכה שם, רחל אמנו בוכה עמו לפני שוכן מרומים, כאמה הבויה על בנה בצר להם, וכדכתיב "רחל מבכה על בניה". ויפה הדגש אחד מחזריקים וצי"ל דלכן כתב ויחל מבכה על בניה ולא מתפללת על בניה - שכן הבכיה מלמדת על רגז פנימי, בכייה מעונק הלב.

התעוררות עצומה של רחל מבכה על בניה מרגז למשתמחים במערת רחל אמנו, המוני לבכות דואבות באים במר נפשם למקום קבורתה, לשפוך שיהם לפני שוכן מרומים, ולמצוא מדר לגנותה, וכל איש אשר לבם יכד עלו פרוק מעלז משהו הכבד, ושומח את מצוקות לבם בשיח ותחנונים באהל קבורתה, ומוציא מרגוע לד מצבת רחל אמנו, לא אחת שזומעם הנוכחים, אחד מהמתפללים מנמור בככי כשהוא מתמגז בדמעות שלישי, ומיישב כתינוק על"ל כי אצל אמא אפשר תמד לכתס.

על כן אמר הר"ק רבי פנחס מקאריון וז"ע - אצל קבר רחל אמנו, מרגישים יכוסה תחת סינוה של אמד: או במתיקת לשונו: אויב איך וואלט געווען אין ארץ ישראל, וואלט איך געטאגט ביים כותל מערב, און ביי נאכט וואלט איך געווען ביי קבר רחל, ווייל אונטער ד מאמעס פארטוך איז גוט צו זיין. אם הייתי מבקר בארץ ישראל, היית ביים אצל הכותל מערב, ובלילה אצל קבר רחל. מ תחת סינוה של אמא טוב להמציא. (הובא בשם תה"צ רבי משה הלברשטאם וצי"ל רב דומ"ץ בירוש"ת - אהל רחל אמנו עמ' קז).

רבוה"ק מלעילוב אצל רחל אמנו ע"ה
כך מסופר שפעם אחת ביקר האדמו"ר הקדוש מרן רבינו מוהר"ש מלעילוב וז"ע"א בקבר רחל, וראה את אחויו בני עדות המזרח וישבים ואוכלים שם, הם ובניהם ונשיהם ובנותיהם, והיה תמה על כך, ופנה לאחד מהם בשאלה - היתכן לאכול במקום הזה, השיב לו: אם הבנים שמחה ונתינת כשילדה וישבים בבחיזה ואוכלים. בחזרת משם היה הר"ק מן מלעילוב חוד על תשובה זו כמה וכמה פעמים בדרך נסיעתו (ראה בס' ליקוטי מוהרי"ם בראשית מת"ח) שפי' היא בית לחם - ויזא נאל ויזיין די שטוב פון ברויט, ויזאל שפיין אלע ידן. בית ישראל השלם סימון קמ"ה).

וכן הר"ק מרן רבינו מוהר"מ מלעילוב וז"ע"א היה מצוה לאנשי שלומנו לעשות סעודת מצוה ביום פטרת רחל אמנו - ונימוקו: "שאמא רחמניה שמנת רצון כשילדה האהובים ואוכלים". בדר"כ היה מונה על שולחן מרן מוהר"מ המפתח של קבר רחל.

כי רועה היא - בית לחם
כתב הגאון דעל שם ה' נקרא מקום קבורתה "היא מת לחם" (בראשית לה, יט) - על שם שלוחמת במקטרגים ומבקשת החמים על בניה. וזה ביאור דהתוב וזוכר אלקים את רחל ויפתח את רחמיה - תעל ידה ופתחת מות הרחמים (תולדת יצחק; מבן הר"ק קמנדרי טישוב וז"ע).

האנון רבי שלמה קלוזר וצי"ל (המכת התרה ויצא) רמוז זה במאמר הכתיב (בראשית כט, ט) כי רועה היא.

המונה דלא תאמר כי לא היה לרבן רועים אחרים, דודאי הוא לו, רק היא ברצועה בקשה להיות רועה, ולרמי - מ תהה רועה ישראל לבקש רחמים עליהם!

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת מזל טוב נאמנה
הגנו לרבך מעומקא דליבא ובכל 9 שנים של דידת חיבה לידידינו הקר באנשים, רוב ער ופתוח לכל דבר שבקדשים, תורה ויריש אצלו משולבים, רחמים ומקור רבגן וחכמים, הנחיה חרף צדקה וחסד הרחיה ר' **יהונתא שאבערגער** הי"ד - באנשי - ארה"ב

ברכת מזל טוב
הגנו לשגר לידידנו, החשוב והיקר, מעוטר כבודות מוההבות, כלי מהויקי ברכה, נח מד ועים על כל מכירי אהוב ומוהלה, מקבל כל אדם בכבוד פנים יפות ורוף צדקה וחסד, איש האשכולות חרוב פעלים לתורה ולכל לדבר שבקדושה

הרה"ר **יהונתן אייזיק וייס** שליט"א להגל שמחת נישואי הבן בשעטומ"צ יה"ר שתזכה לרוב נחת ושובע שמחות וכס"ס, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל אבי"ר.

מזל טוב מעומקא דליבא
ברתי כבוד ויקר הגנו לשגר כסא דברכתא, להאי גברא יקרא, הגני הנבדר מאד נעלה, חסוב המיטיב עם חבריו, אש חמוהדיב דרב תבונות, מבוני ומקומי בית מדרשו באה"ב בדמים תרתי, עשד בכל לב נפש למור רביה"ק אדמו"ר וז"ע"א אשר אהבו חבבו והעביו מאד
כש"ת מו"ה **מאיר דניצק** שליט"א - בארא פארק - ארה"ב
על שהשמה בעונו בנישואי בנו המו"מ בתורה ויר"ש כמר אהרן יהודה הי"ד עב"ג בשעטומ"צ

כסא דנחמתא
בצער רב משתתפים אנו באבל הכבד של המשפחה המפארה ושולחים אנו את תנח ומינו למע"כ חברינו דינו האחים החשובים ויקרים, למשפחת **הערמאן**, מחשובי קהילתנו המעטירה, רוזני צדקה וחסד מו"ג, הקשרים בעוז ותעצמות למרן ובניו שליט"א, ה"ה

ברכת מזל טוב נאמנה
לרגל שמחת אירוסי הבן היקר והגעלה הבחיה מחשובי בחורי איש הקדים, מלא וגדש בתושי מידות טובות, מופלא בהנהגותיו ובהנהגותיו בתורה ובידאותו הקודמת לחכמתו ומצויין בנזעים מידותיו והליכותיו הנעימים הישרים, הה החתן **רפאל אהרן** הי"ד עובג בשעטומ"צ יהי רצון שיזכה לרעות נחת מהם ומכל יצויה, וימאחד על שולתנו תמיד תורה וגדולה בוצת אותם מתוך שמחה והרחבת הדעת ובכל אשר יפנה יצליח וישכיח בכל עת. המברכים מקיב רב - המערכת

ברכת מזל טוב נאמנה
מקורוב הלב ומריחוק מקום הגנו ברכה מולא טובא להוד מעלת ידידנו הקר מקורו אנ"ש, איש האשכולות ורב תבונות, כבוד המעש, העומד בראש מוסדותינו הק' ומסור בלוג' למען הכלל והפרט, ובפעולותיו הנשגבות בשגשוג המוסדות הק', שמו מפארים כל ידעיו ומכיריו בנעימות הליכיו, מסור דבוק בכל נפשו למרן רבינו שליט"א, ה"ה

הרה"ר **משה ר' אלעזר אלימלך מילער** שליט"א - בארא פארק - ארה"ב
משבי"ק ומנהל מוסדותינו הק' לרגל שמחת נישואי בנו החשוב והיקר עב"ג בשעטומ"צ יצו ה' את ברכתו ויזכה לראות רוב נחת מדורות ישרים ומבורכים מתוך שמחה ואושר והיי נחת ותענוג קדושה, ויזכה להמשיך בפעליו הכבירים למען מוסדותינו הק' ברוב הצלחה ויסיעתא דשמיא בכל העניינים. כבדת

לעילוי נשמת
ר' ישראל יהודה בן ד' צבי פרינקפורט
נלב"ע י"א חשוון תשנ"א
ת.נ.צ.ב.ה.
הונצח ע"ב בני ידידנו היקר ממזכי הרבים בב"ב הר"ר שמואל דוד פרינקפורט הי"ו

לעילוי נשמת
נשמת
ר' שלום אליעזר חיים ז"ל קליין
נלב"ע י"ג חשוון תשנ"ב
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
האישי היקר, רחמים ומקור רבגן, רוף צדקה וחסד בלוג', מקושד למרן אדמו"ר זע"א ר' אהרן ב"ר אברהם ז"ל שרשב
נלב"ע י"א חשוון תשס"ב
ת.נ.צ.ב.ה.

זוכר עולם הוי צדק
נשמת הוהגה"צ ר' יששר בער הלוי ראמנבער בן הרהגה"צ ר' יעקב יצחק אהרן זצוקלה"ה
אבדק"ק לוג"ה לאלהב בעמח"ס "ירבה תורה" עה"ת
נלב"ע י"ב מדר חשוון התשמ"ז
זכותו יגן על כל ישראל